

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De luxurioso sacerdote, cui columba in die natalis Domini tribus vicibus
sacramentum altaris tulit, & post contritionem restituit. cap. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

LOQUENTE me, ait, tempore quodam cum quodam sacerdote de peccatis, ille non confitendo, sed peccata parui pendendo, respondit: Si peccata, sicut homines dicunt, sunt peccata, & tā graua, nunquam saluari poterit anima mea, inquit; quia in hac nocte dormiui cum legitima cuiusdam, & hodie celebraui tres Missas. Erat autem in eadem nocte duplex festiuitas, scilicet dominicæ diei, & S. Laurentii martyris. APOLLONIVS: Stupenda sunt quæ audio, sed miror valde, quod Deus tantum in se cōtemptum potest sustinere. CÆSARIVS: Si Deus in peccatis statim occideret peccatores, non hodie tam innumeros haberet professores. Vis ergo audire rem horrendam de sacerdote huiusmodi, in quo & mirari poteris ineffabilem patientiam Dei? APOLLONIVS: Volo, & audire desidero, quia diuina patientia permaximè nobis est necessaria.

De malis sacerdotibus.

CAPVT V.

DOMINVS Conradus, quondā Episcopus Halberstadenfis, anno præterito retulit nobis historiam satis mirabilem, quam contigisse dicebat ante paucos annos in regno Franciæ. Erat ibi sacerdos quidā, qui in ipsa nocte natalis Domini trāsire debebat per breuem campum de vna villa ad aliā, vt ibidem secundum consuetudinem matutinas diceret, Missasque celebraret: opere diaboli, vt creditur, iuxta villam soli sola mulier occurrit, & quia sine teste fuit, solus cum sola peccauit. Perpetrata culpa tam nepharia, non eum retraxit à maiori contemptu accusatrix conscientia, sed magis timens humanam vecundiam, quam diuinam vindictam, ecclesiam intrauit, dictisque matutinis, Missam de nocte in primo galli cantu, secundum morem, solenniter inchoauit. Transubstantiatione facta, panis videlicet in corpus, & vini in sanguinem Christi, columba niuea, ipso sacerdote aspiciente, super altare descēdit, totumque ebibens quod erat in calice, rostro suo hostiam tulit, & auolauit. Videns ista sacerdos, satis, & si non salubriter, est

D 5

ter, est

ter, est territus, & quid faceret, non parum perplexus, canonem propter populum circumstantem, quantum ad verba, & signa cōpleuit, sed fructu canonis caruit. Post Missam, decātatīs laudibus, cū Missam de mane diceret, eo quōd non haberet, qui vicem suam suppleret, eadem columba, hora qua prius, iterum venit, sacramentū abstulit, & recessit. APOLLONIVS: Quare exēplo Abrahæ non abegit eam? CÆSARIVS: Talis columba non fuit, quæ repellī aut teneri posset, puto eā simīlē fuisse illi colūbæ, quæ in Iordane vidente Ioanne, super verticem domini resedit. APOLLONIVS: Quid sentiendum est de illa columba, eratne Spiritus sanctus? CÆSARIVS: Nequaquam, sed indicium presentie Spiritus sancti. Peracto enim ministerio, ad quod a Spiritu sancto fuerat creata, in præiacentem materiam est redacta. Natura diuinitatis, non potest oculis corporalibus videri, non auribus audiri, non manibus tangi. In subiecta creatura, vt est ignis & columba, sæpe visus est. APOLLONIVS: Quid postea egit sacerdos? CÆSARIVS: Non cessauit a præsumptione sua, sed tertio accedens ad altare celebraturus Missam de die, per eandem columbam, eo modo quo primo & secundo, ei puer natus sacramentum corporis & sanguinis sui subtraxit. Tandem in se miser reuersus, & de culpa, licet indignus, Dei tamen gratia compunctus, venit ad quendam Abbatem ordinis nostri, confessionē ei faciens tanti peccati: exposuit ei omnem ordinem rei cum multis lachrymis, videlicet quā indignè tertio repulsus sit à diuinis sacramentis. Abbas verò, sicut vir prudens & discretus, cōtritū eum ex toto corde cōsiderans, virtutē contritionis probare volens, dandā penitentiam suspendit, & vt ocius iret celebrare Missam præcepit. Ille verò quasi Deo obediēs confessori suo, cum multo timore, & lacrymis ad altare Missam celebraturus accessit, quem pius Dominus qui nihil horū odit, quæ fecit, sed dissimulat peccata hominū propter penitentiā, mirabiliter lætificauit. Ante horam sumptionis columba rediēs, tres hostias, quas singularim tulerat, simul rostro deferens, corpo-

cali imposuit, & trium Missarum liquorem de gutture
 suo calici immisit, ac recessit. Videns hæc presbyter,
 gaudio repletus est maximo, gratias agens Deo, qui
 facit mirabilia magna solus. Reuersusq; ad Abbatē, di-
 uinā ei consolationē recitauit, & vt ab eo in monachū
 recipereur humiliter supplicauit. Cui respondit Ab-
 bas, nō te hoc tēpore suscipiā, sed volo vt mare trāseas
 & pro peccato tuo tribus annis in hospitali infirman-
 ribus seruias; si tunc reuersus fueris, nullam a me re-
 pulsam patieris: volebat enim, vt per laborē tāti itine-
 ris, & periculamaris, penā peccati deleteret, & pauperes
 infirmosq; , propter opera misericordiae, sibi interces-
 sores faceret. Fecit ille, q̄ Abbas præcepit, & post tres
 annos reuertēs, habitū religionis in eius domo susce-
 pit. APOLLON. Felix peccatum, cuius occasione tantus
 peccator ad tantum peruenit bonum. CÆSARIVS: Li-
 cēt mortalis noxa in se valde sit mala, aliquādo tamen
 per occasionem quibusdam efficitur bona, id est vi-
 lis. Timōre vnius peccati quandoque homo a multis,
 imō ab omnibus peccatis liberatur: dum enim penam
 imminentem timet, cōfiteretur, & dolet, & per pœnitē-
 tiam totum delet. APOLLONIVS: Bene hoc, quod dicis,
 concedo, quia si vnam deformem maculam in veste
 mea videro, occasione illius totam vestem latio. CÆ-
 SARIVS: Hoc tamē scire debes, quod quādoque Deus
 peccata dimittit mortalia, & non quādā venialia: sed
 nō dimittit aliquod veniale, nisi simul dimittat quod-
 libet mortale. APOL. Quomodo hoc sit non intelligo.
 CÆS. Quēdā sunt venialia, vt est nimius affectus parē-
 tum circa liberos, de quibus non possunt dolere, nec
 ea possunt dimittere, & idcirco eis in presenti non re-
 mittūtur. Sed quicquid de venialibus fiat, homo pru-
 dēs de mortalibus caueat; quia cū per se possit cadere,
 non tamē per se valet resurgere: quis scit si Deus lapso
 dignetur porrigere manū subleuatē, hoc est gratiā
 illuminantem? Quidam cadunt vt Iudas, & non resur-
 gunt: alii vt Petrus cadunt, & fortius resurgunt. Di-
 cam tibi de his testimonia verissima, & tanto tibi esse
 debent gratiora, quanto recentiora.